

Medjunarodna konvencija o sprečavanju svih oblika rasne diskriminacije

Usvojena i spremna za potpisivanje i ratifikaciju od strane Generalne Skupstine rezolucijom 2106 A (XX) od 21. Decembra 1965.

Stupanje na snagu : 4. Januar 1969. u skladu sa članom 19

Prevod : Beogradski centar za ljudska prava

Drzave članice ove Konvencije,
Smatrajuci da se Povelja Ujedinjenih nacija zasniva na principima dostojanstva I jednakosti svih ljudi I da su se sve drzave članice obavezale da delaju, zajedno I posebno, u saradnji sa Organizacijom, radi postizanja jednog od ciljeva Ujedinjenih nacija, tj, da razvijaju I podsticu opste I strvarno postovanje prava coveka I osnovnih sloboda za sve , bez obzira na rasu, pol, jezik ili veru,

smatrajuci da Univerzlna deklaracija o pravima coveka proklamuje da se svi ljudi radjaju slobodni I jednaki po dostojanstvu I pravima I da se svako moze koristiti svim pravima I svim slobodama navedenim u njoj, bez ikakve razlike, narocito s obzirom na rasu, boju ili nacionalno poreklo.

smatrajuci da su svi ljudi jednaki pred zakonom I da imaju pravo na podjednaku zakonsku zastitu od svake diskriminacije I svakog potsticanaj na diskriminaciju,

smatrajuci da su Ujedinjene nacije osudile kolonijalizam I svako vršenje segregacije I diskriminacije koje ga prate , u bilo kom obliku I na bilo kom mestu da postoje, I da je Deklaracija o davanju nezavisnosti kolonijalnim zemljama I narodima od 14.decembra 1960.godine (rezolucija 1514 (XV)Generalne Skupstine) potvrdila I svecano proklamovala potrebu brzog I bezuslovnog okoncanja,

smatrajuci da Deklaracija Ujedinjenih Nacija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije od 20.novembra 1963.godine (rezolucija 1904 (XVIII) Generalne skupstine) svecano potvrđuje potrebu brzog ukidanja svih oblika I svih pojava rasne diskriminacije u svim delovima sveta I obezbedjenja razumevanja I postovanja dostojanstva ljudske licnosti,

ubedjene da je svaka doktrina o superiornosti zasnovanoj na razlici izmedju rasa naucno lazna, za osudu sa moralne tacke gledista I socijalno nepravedna I opasna I da nista ne bi moglo opravdati , ma gde to bilo , rasnu diskriminaciju, ni teoretski ni prakticno,

ponovno potvrđivanje da diskriminacija medju ljudima po osnovu rase , boje ili etnickog porekla predstavlja smetnju prijateljskim I miroljubivim odnosima medju narodima , kao I skaldnu koegzistenciju gradjana iste drzave,

ubedjene da postojanje rasnih prepreka nesaglasivo sa idealima svakog ljudskog drustva ,

zabrinute pojavama rasne diskriminacije koje jos postoje u nekim krajevima sveta, kao I politikomvlada koje se zasnivaju na rasnoj superiornosti ili mrznji, kao sto su politika aparthejda, segregacije ili odvajanja,

resene da preduzmu sve potrebne mere radi brzog ukidanaj svih oblika I svih pojava rasne diskriminacije I da sprece I da se bore protiv rasistickih doktrina I prakse kako bi pomogle razumevanje medju rasama I izgradile medjunarodnu zajednicu oslobodjenu snih oblika rasne segregacije i diskriminacije,

imajuci u vidu Konvenciju o diskriminaciji u oblasti zaposljavanja I zanimanja koju je Medjunarodna organizacij rada usvojila 1958.godine I Konvencija o borbi protiv diskriminacije u oblasti prosvete koju je usvojila Organizacija Ujedinjenih nacija za prosvetu, nauku I kulturu 1960 godine,

u zelji da sprovedu u zivot principe navedene u Deklaraciji Ujedinjenih nacija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije I da obezbede sto je moguće brze usvajanje prakticnih mera u tom cilju,

dogovorile su se o sledecem:

PRVI DEO

Clan 1.

1. U ovoj konvenciji izraz “rasna diskriminacija”odnosi se na svako razlikovanje, iskljucivanje, ogranicavanje ili davanje prvenstva koje se zasniva na rasi, boji ,precima,nacionalnom ili etnickom poreklu koji imaju za cilj ili za rezultat da naruse i8li kompromituju priznavanje, uzivanje ili vrsenje , pod jednakim uslovima ,prava coveka I osnovnih sloboda u politickoj, ekonomskoj, socijalnoj I kulturnoj oblasti ili u svakoj drugoj oblasti javnog zivota.

2. Ova Konvencija ne primenjuje se na razlikovanja, iskljucenja, ogranicavanja ili davanja prvenstva koje sprovodi drzava clanica Konvencije kad su u pitanju njeni drzavljeni ili lica koja nisu njeni drzavljeni.

3. Nijedna odredba ove Konvencije ne moze se tumaciti kao da na bilo koji nacin narusava zakonske odredbe drzava clanica Konvencije u pogledu narodnosti, drzavljanstva ili prijema u drzavljanstvo, pod uslovom da ove odredbe ne prave razlike u odnosu na neku posebnu narodnost.

4. Posebne mere, donete jedino radi obezbedjivanja odgovarajuceg napretka izvesnih rasnih ili etnickih grupa ili lica kojima je neophodnazastita koja moze da bude potrebna radi garantovanja, uzivanja I ostvarivanja prava coveka I osnovnih sloboda pod jednakim uslovima, ne smatraju se kao mere rasne diskriminacije, pod uslovom da nemaju rezultat odrzanje razlicitih prava za razne rasne grupe I da se ne odrzavaju na snazi kad se postignu ciljevi zbog kojih su ove mere bile preduzete.

Clan 2.

Drzave clanice osudjuju rasnu diskriminaciju I obavezuju se da svim odgovarajucim sredstvima I bez odlaganja sprovode politiku koja tezi da ukine svaki oblik rasne diskriminacije I da pomazu razumevanje izmedju svih rasa I u tom cilju:

- a) svaka drzava clanica obavezuje se da ne pocini nikakavo delo rasne diskriminacije ili ne vrši rasnu diskriminaciju protiv lica, grupa lica ili ustanova, kao I da postupa tako da se sve javne vlasti I javne nacionalne I lokalne ustanove pridrzavaju obaveze
- b) svaka drzava clanica se obavezuje da ne podstice, brani ili podrzava rasnu diskriminaciju koju sprovodi bilo koje lice ili organizacija;
- c) svaka drzava clanica treba da preduzme efikasne mere radi ponovnog razmatranja acionalne I lokalne vladine politike I izmene, ukidanja ili ponistenja svakog zakona I svakog propisa koji imja za cilj da zavede rasnu diskriminaciju koju sprovode lica, grupe lica ili organizacije, kao I da je okonca;
- d) svaka drzava clanica obavezuje se da pomaze, u datom slucaju, viserasne I integristicke organizacije I pokrete I druga sredstva radi ukidanja prepreka izmedju rasa, kao I da se bori protiv onoga sto tezi da ojaca rasnu podelu.

2. Drzave clanice ce preduzeti, ako okolnosti to zahtevaju, u socijalnoj, ekonomskoj, kulturnoj I ostalim oblastima, posebne I konkterne mere za odgovarajuce obezbedjivanje razvoja ili zastite izvesnih rasnih grupa ili pojedinaca koji pripadaju ovim grupama radi garantovanja, pod uslovima jednakosti, punog ostvarenja prava coveka I osnovnih sloboda. Ove mere ne mogu ni u kom slucaju imati za rezultat odrzavanje nejednakih ili razlicitih prava za razne rasne grupe, kad se postignu ciljevi zbog kojih su ove mere bile preduzete.

Clan 3.

Drzave clanice osudjuju posebno rasnu segregaciju I aparthejd I obavezuju se da na teritorijama pod njihovom jurisdikcijom sprecavaju, zabranjuju I ukidaju svaku praksu ove prirode.

Clan 4.

Drzave clanice osudjuju svaku propagandu I sve organizacije koje se rukovode idejama ili teorijama zasnovanim na superiornosti neke rase ili grupe lica izvesne boje ili izvesnog etnickog porekla ili koje zele da opravdaju ili podrze svaki oblik rasne mrznje ili diskriminacije; one se obavezuju da bez odlaganja usvoje pozitivne mere koje imaju za cilj da ukinu svako potsticanje na takvu diskriminaciju, ili na svako delo diskriminacije, I u tom cilju, vodeci racuna o principima navedenim u Univerzalnoj

deklaraciji o pravima čoveka I o pravima koja su izricito navedena u članu 5. ove konvencije one se naročito obavezuju:

a) da utvrde kao krivično delo svako širenje ideja zasnovanih na superiornosti ili rasnoj mrznji, svako potsticanje na rasnu diskriminaciju, kao I sva dela nasilja, ili izazivanje na takva nasilja, uperena protiv svih rasa ili pomoći rasistickim aktivnostima, podrazmevajuci tu I njihovo finansiranje;

b) da izjave da su nezakonite I da zabrane organizacije I aktivnosti organizovane propagande I svaku drugu vrst propagandne aktivnosti koji potsticu na rasnu diskriminaciju I koji je pomazu, kao I da izjave da je ucesce u ovim organizacijama ili u njihovim aktivnostima zakonom kaznjivo delo;

c) da ne dozvole javnim vlastima niti javnim nacionalnim ili lokalnim ustanovama da potsticu na rasnu diskriminaciju ili da je pomazu.

Clan 5.

Prema osnovnim obavezama navedenim u članu 2. ove konvencije, države članice se obavezuju da zabrane I da ukinu rasnu diskriminaciju u svim njenim oblicima I da garantuju pravo svakome na jednakost pred zakonom bez razlike na rasu, boju ili nacionalno ili etnicko poreklo, naročito u pogledu uzivanja sledećih prava:

a) prava na jednak postupak pred sudovima I svakim drugim sudskim organom

b) prava na bezbednost lica I zastitu države od nasilja I zlostavljanja bilo od strane vladinih službenika, bilo od svakog lica, grupe ili ustanove;

c) politickih prava, naročito prava ucesca na izborima, prava glasa I kandidature- prema sistemu opsteg I jednakog prava glasa, prava ucestvovanja u upravljanju javnim poslovima, na svim nivoima, i prava pristupa, pod jednakim uslovima javnim funkcijama;

d) ostalih gradjanskih prava naročito:

- i> prava da se slobodno kreću I izaberu svoje boraviste u jednoj državi;
- ii> prava da napuste svaku zemlju, podrazumevajuci I svoju, I prava povratka u svoju zemlju;
- iii> prava na narodnost;
- iv> prava na sklapanje braka I izbora supružnika;
- v> prava svakog lica na svojinu, kao pojedinaca ili u zajednici
- vi> prava na nasledjivanje;
- vii> prava na slobodu misljenja savesti I vere;
- viii> prava na slobodu misljenja I izrazavanja;
- ix> prava na slobodu miroljubivog zbora I udruživanja;

e) ekonomskih, socijalnih I kulturnih prava, narocito:

- i> prava na rad, na slobodan izbor rada, na pravicne I zadovoljavajuce uslove rada, na zastitu u slucaju nezaposlenosti, na jednaku zaradu za jednak rad, na pravicnu ili zadovoljavajucu nagradu;
- ii> prava na osnivanje sindikata I uclanjivanje u iste;
- iii> prava na stan
- iv> prava na zdravlje, lekarsku pomoc, socijalno osiguranje I koriscenje socijalnih sluzbi;
- v> prava na obrazovanje I stucno osposobljavanje;
- vi> prava ucesca, pod jednakim uslovima, u kulturnim aktivnostima,

f) prava pristupa na sva mesta I sluzbe namenjene javnoj upotrebi kao sto su prevoz, hoteli, restorani, kafane, priredbe i parkovi.

Clan 6.

Drzave clanice obezbedice svakom licu pod njihovom jurisdikcijom stvarnu zastitu I pravo na zalbu pred nacionalnim sudovima I ostalim drzavnim nadleznim organima protiv svih dela rasne diskriminacije koja bi, suprotno ovoj konvenciji, povredila njegova individualna prava da od ovih sudova trazi zadovoljenje ili pravednu I odgovarajucu naknadu za svaku stetu koja bi mogla da mu nanese takva diskriminacija.

Clan 7.

Drzave clanice obavezuju se da preduzmu hitne I efikasne mere, narocito u oblasti nastave, vaspitanja, kulture I informacija u cilju borbe protiv predrasuda koje vode rasnoj diskriminaciji I pomaganja razumevanja, tolerancije I prijateljstva medju narodima, rasnim ili etnickim grupama, kao I unapredjenja ciljeva I principa Povelje Ujedinjenih nacija, Univerzalne deklaracije o pravima coveka, deklaracije Ujedinjenih nacija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije I ove konvencije.

DRUGI DEO

Clan 8.

1. Uspotavljen je Komitet za ukidanje rasne diskriminacije (u daljem kstu: Komitet) sastavljen od osamnaest strucnjaka poznatih po svojim visokim moralnim

kvalitetima I svojoj nepristrasnosti, koja medju svojim drzavljanima biraju drzave clanice a koji zasedaju u licnom svojstvu, s tim sto se vodi racuna o pravednoj geografskoj raspodeli I zastupljenosti raznih oblika civilizacije, kao I glavnih pravnih sistema.

2. Clanovi Komiteta biraju se tajnim glasanjem prema listi kandidata koje odrede drzave clanice. Svaka drzava moze da odredi kandidata koga izabere medju svojim drzavljanima.

3. Prvi izbor odrzace se sest meseci posle stupanja na snagu ove konvencije. Tri meseca pre svakog izbora, generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija dostavlja pismo drzavama clanicama pozivajuci ih da podnesu svoje kandidature u roku od dva meseca. Generalni sekretar sastavlja spisak svih tako odredjenih kandidata, po abecednom redu, sa naznacanjem drzava clanica koje su ih odredile I dostavlja ga drzavama clanicama.

4. Clanovi Komiteta biraju se na sastanku drzava clanica koji saziva generalni sekretar u sedistu Organizacije ujedinjenih nacija. Na tom sastanku, na kome kvorum cine dve trecine drzava clanica, za clanove Komiteta biraju se kandidati koji dobijaju najveći broj glasova i apsolutnu vecinu predstavnika drzava clanica koji su prisutni i koji glasaju.

5. a) Clanovi Komiteta biraju se na cetiri godine. Medjutim mandat devet clanova izbranih na prvom glasanju istice posle dve godine; odmah posle prvog izbora predesednik izvlati kockom imena ovih devet clanova;

b) Radi popune eventualno upraznjenih mesta, drzava clanica ciji je strucnjak prestao da obavlja svoje funkcije clana Komiteta imenuje drugog strucnjaka medju svojim drzavljanima, pod rezervom odobrenja Komiteta.

6. Drzave clanice snose troskove clanova Komiteta za period u kome ovi obavljaju funkciju u Komitetu.

Clan 9.

1. Drzave clanice obavezuju se da radi razmatranja od strane Komiteta podnesu generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija izvestaj o zakonskim, sudskim, administrativnim ili drugim merama koje donesu a koje daju dejstvo odredbama ove Konvencije:

a) u roku od godine dana, racunajuci od stupanja na snagu Konvencije za svaku zainteresovanu drzavu u pogledu onoga sto se na nju odnosi i b) zatim, svake dve godine, a osim toga, svaki put kada Komitet to zatrazi naknadna obavestenja od drzava clanica.

2. Komitet podnosi svake godine Generalnoj skupstini Organizacije ujedinjenih nacija, preko generalnog sekretara, izvestaj o svom radu i moze da daje sugestije i preporuke opsteg karaktera na osnovu razmatranja izvestajata i obavestenja dobijenih od drzava clanica. On upoznaje Generalnu skupstinu s ovim sugestijama I preporukama opsteg karaktera, a u datom slucaju I sa primedbama drzava clanica.

Clan 10.

1. Komitet donosi svoj poslovnik.
2. Komitet bira svoj sekretarijat za period od dve godine.
3. Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija obezbedice sekretara Komiteta.
4. Sednice Komiteta odrzavace se po pravilu u sedistu Organizacije ujedinjenih nacija.

Clan 11.

1. ako jedna od drzava clanica smatra da neka druga drzava koja isto tako clanica ne primenjuje odredbe ove konvencije, ona moze da skrene paznju Komiteta na ovo pitanje. Komitet izvestava o tome zainteresovanu drzavu clanicu. U roku od tri meseca zainteresovana drzava podnosi Komitetu pismeno objasnjenje ili oizjavu kojom objasnjava pitanje I, u datom slucaju, naznacava mere koje bi navedena drzava mogla da preduzme radi resnja ove situacije.

2. Ako se u roku od sest meseci, racunajuci od dana prijema originalnog saopstenja od strane zainteresovane drzave, ne resi pitanje na zadovoljavajuci nacin za obe drzave, putem dvostranih pregovora ili putem svakog drugog postupka kojim raspolazu, jedna I druga drzava ima pravo da ga ponovo podnese Komitetu upucujuci jedno saopstenje Komitetu, adругo zaintersovanoj drzavi.

3. Komitet moze da bude nadlezan za resavanje pitanja, koje mu je podneto shodno tacki 2. ovog clana, samo ako se prethodno uverio da su bila iskoriscena I iscrpena sva raspoloziva pravna sredstva unutasnjeg prava prema opste priznatim nacelima medjunarodnog prava. Ovo pravilo ne primenjuje se ako postupci po zalbama prelaze razumne rokove.

4. Za svko pitanje koje mu je podneto na resavanje Komitet moze da zatrazi od drzava clanica da mu pruze sav potrebna naknadana objasnjenja.

5. Kad Komitet razmatra neko pitanje shodno ovom clanu, zainteresovane drzave clanice imaju pravo da odrede predstavnika koji ce bez prava glasa ucestvovati u radu Komiteta za sve vreme rasprave.

Clan 12.

1. a) Posto Komitet dobije I podrobno razmotri svea objasnjenja koja smatra potrebnim, predsednik imenuje ad hoc Komisiju za izmirenje (u daljem tekstu: Komisija) sasatavljenu od pet lica uz potpun I jednoglasan pistanak strana u sporu; Komisija savlja svoje dobre usluge na raspolaganje zainteresovanim drzavama, kako bi se postiglo prijaeljko resenje pitanja zasnovano na postovanju ove konvencije.

b) Ako država članice u sporu u roku od tri meseca ne postignu sporazum o potpunom ili delimičnom sastavu Komisije, članovi Komisije koji nisu dobili pristanak država članica, biraju se tajnim glasanjem među članovima Komiteta, dvotrecinskom većinom članova Komiteta.

2. Članovi Komisije zasedaju u ličnom svojstvu. Oni ne moraju biti državljani jedne od država članica u sporu niti države koja nije članica ove Konvencije.

3. Komisija bira svog predsednika i donosi svoj poslovnik.

4. Komisija održava svoje redovne sastanke u sedištu Organizacije ujedinjenih nacija ili na bilo kom drugom odgovarajućem mestu koje određuje Komisija.

5. Sekretarijat predviđen u tački 3. člana 10. ove Konvencije pruža isto ako svoje usluge Komisiji svaki put kad neki spor između država članica ima za posledicu obrazovanje komisije.

6. Sve troškove članova Komisije snose, isto tako, države članice u sporu na osnovu predracuna generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija.

7. U slučaju potrebe, generalni sekretar je ovlašćen da isplati troškove članovima Komisije pre nego što države članice u sporu nadoknade troškove shodno tački 6. ovog člana.

8. Obavestjenja koja Komitet dobije i podrobno razmotri stavljaju se na raspolaganje Komisiji, koja može da zatraži od zainteresovanih država da joj dostave svako odgovarajuće naknadno obavestjenje.

Član 13.

1. Posto razmotri pitaje u svim njegovim vidovima, komisija priprema i podnosi predsedniku Komiteta izveštaj koji sadrži njene zaključke o svim činjeničnim pitanjima u vezi sa sporom između strana sa preporukama koje smatra celishodnim za rešavanje spora na prijateljski način.

2. Predsednik Komiteta dostavlja izveštaj Komisije svakoj državi članici u sporu. Ove države obavestavaju predsednika Komiteta, u roku od tri meseca, da li prihvataju ili ne preporuke koje su sadržane u izveštaju Komisije.

3. Po isteku roka predviđenog u tački 2. ovog člana, predsednik Komiteta dostavlja izveštaj Komisije i izjave zainteresovanih članica ostalim državama članicama Konvencije.

Član 14.

1. Svaka država članica može da izjavi u svakom trenutku da priznaje nadležnost Komiteta da prima i razmatra saopštenja lica ili grupa lica pod njenom jurisdikcijom koja se zale da su žrtve povrede od strane te države članice u pogledu bilo kog prava pomenutog u ovoj Konvenciji. Komitet neće prihvatiti nijedno saopštenje koje se odnosi na državu članicu koja nije dala ovakvu izjavu.

2.Svaka drzava clanica koja da izjavu shodno tacki 1. ovog clana moze da obrazuje ili odredi organ , u okviru nacionalnog pravnog poretka, koji je nadlezan da prima I razmatra predstavke lica ili grupa lica pod jurisdikcijom ove drzave, koji se zale da su zrtve povrede bilo kog prava pomenutog u ovoj Konvenciji a koji su iscrpeli ostala raspoloziva lokalna pravna sredstva.

3.Zainteresovana drzava clanica upucuje izjavu, datu shodno tacki 1. ovog clana, kao i ime svakog organa obrazovanog ili odredjenog shodno tacki 2. ovog clana generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija koji jednu njenu kopiju dostavlja ostalim drzavama clanicama. Izjava moze da se povuce svakog trenutka putem sapostenja koje se upucuje generalnom sekretaru, ali ovo povlacenje ne odnosi se na sapostenja koja su vec podneta Komitetu.

4.Organ ustanovljen ili odredjen shodno tacki 2.ovog clana treba da vodi registar predstavki, a overene kopije registra deponuju se svake godine kod generalnog sekretara na odgovarajuci nacin, s tim sto se sadrzina ovih kopija ne objavljuje u javnosti.

5.Ako ne dobije saglasnost organa koji je ustanovljen ili odredjen shodno tacki 2. ovog clana, podnosilac predstavke ima pravo da se, u roku od sest meseci, u ovom cilju obrati Komitetu.

6. a) Komitet, na poverljiv nacin, sa svakim saopstjenjem upoznaje drzavu clanicu koja je navodno povredila bilo koju odredbu Konvencije, ali identitet lica ili grupa zainteresovanih lica ne moze se otkriri bez izricitog odobrenja tog lica ili grupe lica. Komitet ne prima anonimna saopstenja.

b) Posle tri meseca, ova drzava dostavlja pismenim putem Komitetu obavestenja ili izjave koje razjasnjavaju pitanje I naznacava, u datom slucaju, mere koje bi se mogle preduzeti za resenje situacije,

7.a) Komitet razmatra saopstenja vodeci racuna u svim obavestenjima koja su mu podneli zainteresovana drzava clanica i podnosilac predstavke. Komitet ne razmatra saopstenje podnosioca predstavke dok ne proveru da li je ovaj iscrpeo sva pravna sredstva. Medjutim, ovo pravilo ne primenjuje se ako postupci po zalbama prelaze razumne rokove.

b) Komitet upucuje svoje sugestije I eventualne preporuke zainteresovanoj drzavi clanici I podnosiocu predstavke.

8. Komitet unosi u svoj godisnji izvestaj kratku sadrzinu ovih saopstenja, a u datom slucaju, kratku sadrzinu objasnjenja I izjava zainteresovanih drzava clanica I svojih sopstvenih sugestija I preporuka.

9. Komitet je nadlezan da vrshi funkcije predvidjene u ovom clanu samo ako je najmanje deset drzava clanica Konvencije vezano izjavama koje su date shodno tacki 1. ovog clana.

Clan 15.

1. U očekivanju ostvarenja ciljeva Deklaracije o davanju nezavisnosti kolonijalnim zemljama i narodima, sadržanoj u rezoluciji 1514 (XV) Generalne Skupštine Organizacije ujedinjenih nacija od 14. decembra 1960. godine, odredbe ove konvencije ni u čemu ne ograničavaju pravo na predstavku koje ovim narodima daju drugi međunarodni instrumenti ili Organizacija ujedinjenih nacija ili specijalizovane ustanove.

2. a) Komitet, ustanovljen shodno tački 1. člana 8. ove Konvencije, prema kopiji predstavki koje dolaze od organa Organizacije ujedinjenih nacija, a bave se pitanjima u neposrednoj vezi s principima i ciljevima ove Konvencije, izražava mišljenje i daje preporuke u vezi s pripremljenim predstavkama prilikom razmatranja predstavki stanovnika teritorija pod starateljstvom ili neautonomnih teritorija ili svake druge teritorije na koju se primenjuje rezolucija 1514 (XV) Generalne skupštine u vezi s pitanjima pomenutim u ovoj Konvenciji koja su podneta na resavanje ovim organima.

b) Komitet prima od nadležnih organa Organizacije ujedinjenih nacija kopiju izveštaja o zakonskim, sudskim, administrativnim ili drugim merama u neposrednoj vezi s principima i ciljevima ove Konvencije koje su administrativne sile primenile na teritorije pomenute u stavu a) ove tačke i izražava mišljenja i daje preporuke ovim organima.

3. Komitet u svoje izveštaje Generalnoj Skupštini uključuje kratak pregled predstavki i izveštaja koje je primio od organa organizacije ujedinjenih nacija, kao i svoja mišljenja i preporuke o pitanju ovih predstavki i izveštaja.

4. Komitet upućuje molbu generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija da mu dostavi sve podatke koji se odnose na ciljeve ove Konvencije kojima raspolaze u pitanju teritorija pomenutih u stavu a) tačke 2. ovog člana.

Član 16.

Odredbe ove Konvencije, u vezi s merama koje treba preduzeti radi rešenja nekog spora ili neke žalbe, primenjuju se bez štete po ostale postupke za resavanje sporova ili žalbi o pitanju diskriminacije predviđene u osnovnim instrumentima Organizacije ujedinjenih nacija i njenih specijalizovanih ustanovili u Konvencijama koje su usvojile ove organizacije i ne sprečavaju države članice da primene druge postupke za rešenje nekog spora shodno opštim ili posebnim međunarodnim sporazumima koji ih vezuju.

TRECI DEO

Član 17.

1. Ova Konvencija otvorena je za poypisivanje svakoj državi članici Organizacije ujedinjenih nacija ili članu bilo koje njene specijalizovane ustanove, svakoj

državi članici Statuta Međunarodnog suda pravde, kao i svakoj drugoj državi koju Generalna skupština Organizacije ujedinjenih nacija pozove da postane članica Konvencije.

2. Ova Konvencija podleže ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti deponuju se kod generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija.

Clan 18.

1. Ovoj Konvenciji može pristupiti svaka država pomenuta u tački 1. člana 17. Konvencije.

2. Pristupanje se vrši deponovanjem instrumenata o pristupanju kod generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija.

Clan 19.

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana od dana deponovanja kod generalnog sekretara Organizacije ujedinjenih nacija dvadeset sedmog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju.

2. Za svaku državu koja ratifikuje ovu Konvenciju ili joj pristupi posle deponovanja dvadeset sedmog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju, ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana od deponovanja od strane ove države ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju.

Clan 20.

1. Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija primice tekst sa rezervama koje treba da budu učinjene u trenutku ratifikovanja ili pristupanja i saopštice ga svim državama koje su članice ove Konvencije ili mogu to da postanu. Svaka država koja stavi prigovor na rezervu obavestice generalnog sekretara, u roku od devedest dana računajući od dana svog saopštenja, da ne prihvata ovu rezervu.

2. Nikakva rezerva koja bi bila nesaglasna sa predmetom i ciljem ove Konvencije ne može biti odobrena, kao ni ona rezerva koja bi imala za rezultat da predlaže rad bilo kojeg organa koji je ustanovila Konvencija. Smatra se da rezerva pripada napred navedenim kategorijama ako najmanje dve trećine država članica Konvencije stavi prigovor.

3. Rezerve mogu da se povuku u svakom trenutku putem saopštenja upućenog generalnom sekretaru. Saopštenje stupa na snagu od dana njegovog prijema.

Clan 21.

Svaka država članica može da otkaze ovu Konvenciju putem saopštenja upućenog generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija. Otkaz stupa na snagu po isteku perioda od jedene godine, računajući od dana kada je generalni sekretar primio ovo saopštenje.

Clan 22.

Svaki spor između dve ili više država članica u vezi sa tumačenjem ili primenom ove Konvencije, koji se ne reši putem pregovora ili po postupku izricito predviđenom ovom Konvencijom iznosi se, na zahtev bilo koje od strana u sporu, pred Međunarodni sud pravde da on o njemu resava, osim ako se strane u sporu ne dogovore o nekom drugom načinu resavanja.

Clan 23.

1. Svaka država članica može da uputi u svakom trenutku zahtev za reviziju ove Konvencije putem pismenog saopštenja upućenog generalnom sekretaru Organizacije ujedinjenih nacija.

2. Generalna skupština Organizacije ujedinjenih nacija resava, u datom slučaju, o merama koje treba preduzeti u vezi sa ovim zahtevom.

Clan 24.

Generalni sekretar organizacije ujedinjenih nacija obavestva sve države navedene u tacki 1. clana 17. ove Konvencije o:

- a) potpisima stavljenim na ovu Konvenciju i o ratifikacionim instrumentima i instrumentima o pristupanju deponovanim shodno članovima 17. i 18;
- b) datumu stupanja na snagu ove Konvencije shodno članu 19;
- c) saopštenjima i izjavama primljenim shodno članovima 14, 20 i 23;
- d) otkazima saopštenim shodno članu 21.

Clan 25.

1. Ova Konvencija čiji su engleski, kineski, španski, francuski, francuski I Ruski tekst podjednako verodostojni, deponuje se u arhivi Organizacije ujedinjenih nacija.

2. Generalni sekretar Organizacije ujedinjenih nacija po jednu overenu kopiju ove Konvencije dostavlja svim državama koje pripadaju bilo kojoj od kategorija pomenutih u tački 1. člana 17. Konvencije.

Prevod : Beogradski centar za ljudska prava